

V Podolínci si uctili obeť násilnej likvidácie kláštorov v Československu

Členovia Konfederácie politických väzňov Slovenska, obyvatelia Vyšných Ružbách a redemptorista páter Artur Bilyk si v areáli bývalého internačného kláštora v Podolínci tichou modlitbou uctili politické obeť násilnej likvidácie kláštorov v bývalom Československu.

Likvidácia kláštorov v našej krajine, ostane zapísaná hrubým červeným písmom. Vedenie Ústredného výboru Komunistickej strany Československa, nariadilo násilnú likvidáciu mužských reholí. Cieľom Akcie K, bolo obsadiť kláštory, vystahovať a zakázať rehoľníkov a zmocniť sa majetku Katolíckej cirkvi. Realizáciu Akcie K, prevzala Štátna bezpečnosť. Akcie sa tiež zúčastňovali príslušníci Zboru národnej bezpečnosti, Štátnej bezpečnosti, armády a Ľudových milícií. Vyzbrojení boli puškami, samopalmi, ľahkými guľometmi, obuškami a plynovými sviečkami.

Na jar 1950 nariadil Ústredný výbor komunistickej strany Československa likvidáciu mužských reholí. Cieľom Akcie K bolo obsadiť kláštory, vystahovať rehoľníkov a zmocniť sa majetku cirkvi. Je tomu práve 72 rokov, keď v noci z 13. na 14. apríla 1950 príslušníci národnej bezpečnosti - polícia, ľudových milícií, ŠtB a niekde aj príslušníci armády vnikli do mužských kláštorov a na Slovensku internovali rehoľníkov z reholí, ktorých sústredili do internačných kláštorov. Jedným z nich bol aj kláštor v Podolínci.

Podolínsky kláštor vznikol už v 17. storočí, v čase poľského zálohu za starostovania bohatého magnátskeho rodu kniežaťa Stanislava Ľubomírského. Ten pozval na Spiš do Podolíncu otcov piaristov, aby rekatolizovali toto územie. Piaristi v roku 1648 vybudovali najvýznamnejšie kolégium v strednej Európe, na ktorom študovalo vyše päťdesiat tisíc študentov vtedajšieho Uhorska, poslucháči z Poľska, Nemecka či Rakúska. Kolégium alebo ľudovo nazývaný „Spišský Oxford“, žiaľ v roku 1919 zanikol, keď maďarskí členovia rádu piaristov „Rád chudobných regulárnych klerikov Matky Božej Zbožných škôl“, odišli z Podolíncu na protest proti vzniku prvej Československej republiky.

Múry kláštora na čas osireli, ale neskôr na pozvanie spišského biskupa Jána Vojtaššáka prišli v júli 1922 do Podolíncu misionári redemptoristi, ktorí v roku 1927 z Podolíncu odišli. Druhýkrát sa redemptoristi vrátili opäť v auguste 1940. Kláštor sa tak stal misijným a exercičným centrom, počas ktorého redemptoristi konali ľudové misie. Išlo o farnosti v Spišskej, Košickej a Rožňavskej diecézy. Majetkom Kongregácie Najsvätejšieho Vykupiteľa rehole redemptoristov sa stal predajom v roku 1941, keď piaristi vedeli, že sa do Podolíncu už nevrátia.

Redemptoristi sa vrátili do zničeného kláštora v Podolínci po udalostiach Novembra 1989 a postupne ho stále obnovujú. Nezabúdajú však ani na minulosť. Boli časy, a to 90-te roky, keď sa ešte žijúci internovaní rehoľníci každoročne schádzali a pripomínali si smutné výročie Barbarskej noci, ale teraz sú už skoro všetci na pravde Božej. Pre ďalšie generácie zostáva v kláštornom kostole svätého Stanislava drevená socha Panny Márie s Dieťaťom, ktorú tu

V Podolínci si uctili obeť násilnej likvidácie kláštorov v Československu

počas internácie vyhotovil brat Štefan Bača (+2006) a po revolúcii doplnil reliéfom mesta Podolínec a pamätníkom na podstavci. Na priečelí budovy kláštora je umiestnená pamätná tabuľa všetkým internovaným a vyšetrovaným osobám. V jubilejnom roku 2000 pribudol do areálu kláštora travertínový pomník internovaným rehoľníkom.

Aj tieto smutné historické udalosti minulého storočia sa vpísali do histórie tohto kláštora. V súčasnosti je podolínsky kláštor redemptoristov centrom kultúry, vzdelávania a misionárskej činnosti. Tohto roku 2022 si otcovia redemptoristi pripomínajú 100. výročie príchodu do Podolíncu.

Zdroj: TK KBS, rba

Foto: Radoslav Babjarčík

The post [V Podolínci si uctili obeť násilnej likvidácie kláštorov v Československu](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)